

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#03 — Juni 2016

Uelskelig

For en menneskelig tankegang
er det grænseoverskridende og
ulogisk at elske sine fjender.

Men Guds kærlighed overgår alt,
hvad vi synes er rimeligt.

S.06

INDHOLD

- S. 03 — Mit liv in medias res
- S. 04 — Knækket kommer om sommeren
- S. 05 — Årsregnskab 2015
- S. 06 — At elske de uelskelige
- S. 08 — Fremtidens kirke
- S. 10 — Forfølgelser af Jesustroende muslimer
- S. 12 — Guds gode skabelse og Guds hvile i hans tempel
- S. 14 — Maskiningeniøren blev fagteolog
- S. 16 — Kirkelig kropsbevidsthed

Månedens citat

”Glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster.

Hebræerbrevet 13, 2.

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —
Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Morten Kock Møller

Mit liv in medias res

Af Michael Agerbo Mørch, stud.theol.

Gud har givet mig en uforbederlig nysgerrighed, der stort set retter mine interesser mod det hele.

Min mor spørger tit om det, så når jeg bliver spurgt om, hvad jeg sysler med for tiden, burde svaret falde prompte. Men det er altså ikke så let at svare på. Det ene øjeblik er jeg optaget af dåbsteologien i 1 Petersbrev, det næste øjeblik af kattens anatomi, floder i Canada, Saudi Arabiens parlament-struktur, Per Højholts poesi, Kurt Gödels uendelighedsteoremer, bevidsthedens forhold til tid og perception, og så evigt videre.

TF OG STUDIEJOB

Men nu er studiet jo teologi, så hvad er der på listen her? Efter at jeg i sommeren 2014 skiftede DBI ud med Det Teologiske Fakultet og kandidatuddannelsen, har jeg særligt studeret kirkehistorien i 1700-tallet (pietisme og oplysning). En tid med store omvæltninger, som vi stadig mærker konsekvensen af i dag.

En del af arbejdet har været et studiejob under professor Tine Reeh, hvor jeg 4-6 timer ugentlig sidder på Rigsarkivet og læser kilder fra perioden på det ulæselige gotiske alfabet. Selve kildearbejdet er en træning i tålmodighed, men vores resultater kan forhåbentlig kaste nyt lys over 1700-tallets tætte forbindelse mellem Det Teologiske Fakultet, adelen og enevælden.

JORD UNDER NEGLENE PÅ LMH

Ellers fordriver jeg tiden som højskolelærer på Luthersk Missions Højskole i Hillerød, hvor jeg

Jeg tror, vi gennem Kristus har adgang til det uendelige, Gud selv, skriver Michael Agerbo Mørch.

underviser eleverne i tros lære, samt bibelfagene Apostlenes Gerninger og Nehemias' bog. Det er et job, jeg virkelig nyder. Det er for mig "jord under neglene" og træner mig i at anvende den viden, jeg støvsuger fra bøgerne på DBI og TFs hylder. At omsætte kringlet litteratur og terminologi til forståelig og anvendelig jordbo-mål er en pædagogisk – næsten journalistisk – øvelse, som virkelig tænder mig.

DET ENDELIGE I ALLE RETNINGER

Teologiuddannelsen kan det hele, hvilket er skønt. Den tyske oplysningsfilosof, Ernst Cassirer, sagde engang, at når vi ikke har adgang til det uendelige, så må vi gå ud af det endelige i alle retninger. Jeg tror, vi gennem Kristus har adgang til det uendelige, Gud selv. Og hans åbenbaring i Bibelen giver os indsigt, frihed og engagement til at beskæftige os med det endelige i alle retninger; til ære for ham. Det bestræber jeg mig på, både på studiet, som assistent og som højskolelærer.

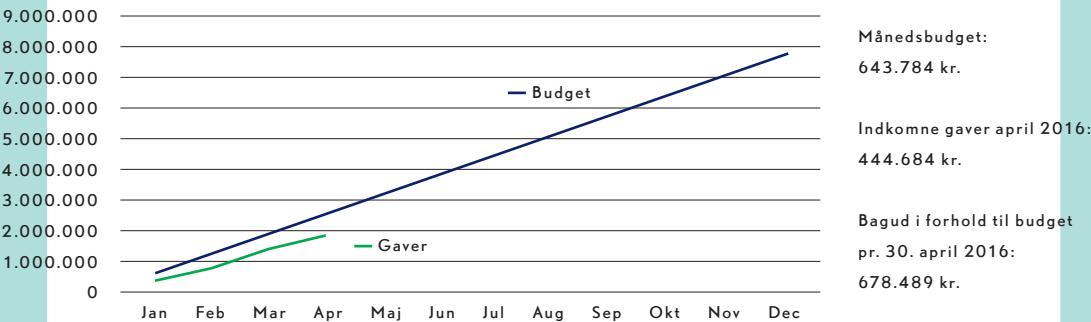
KNÆKKET KOMMER OM SOMMEREN

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Det er de økonomisk tørre sommermåneder, der som regel knækker kurven over DBIs indtægter.

Man kan næsten høre det – knækket – lige dér mellem juli og august. Det er ikke noget at sige til, når folk holder sommerferie. Vi er dybt taknemlige for hver eneste af jeres gaver! Men tænk hvis endnu flere benyttede sig af Betalingsservice eller en fast bankoverførsel. Så undgår man at bekymre sig om knæk og kontonumre. Midt i bladet finder du en gavebrevs- og betalingsserviceformular. Overvej om det er noget for dig. Kontakt Kirsten Hansen på 33 13 55 00 og hør nærmere.

Gaver i 2016

DET SKER PÅ DBI

Torsdag den 26. maj kl. 17.00-19.00 vil forskningsprofessor på Trinity College, Thomas Woodward, holde et foredrag om status på debatten om intelligent design.

Fredag den 27. maj kl. 15.00-17.00 indbyder DBI og Københavnerkirken til foredrag ved cand. theol. Leif Andersen og drøftelse af temaet: Når

Side 5 viser DBIs regnskab for 2015. Et fuldt årsregnskab kan hentes på www.dbi.edu/omdbi. Resultatet blev et underskud på 127.250 kr., hvilket ikke er helt dårligt, når vi tager i betragtning, at vi har skullet tilbagebetale forskningsmidler til Fjellhaug. Regnskabet viser et overskud på 192.796 kr., men efter henlæggelser til arvepulje og støttepulje er årets resultat altså et underskud. Spørg os endelig, hvis det ikke er forklaring nok!

troen og tankerne råber ad hinanden – hvordan favner og taler vi også til psykisk sårbare mennesker i forkyndelsen?

Fredag d. 7. oktober er der temadag på om bl.a. inspirationen fra Tim Kellers forkyndelse. Færdigt program kommer senere. Se mere på www.dbi.edu.

ÅRSREGNSKAB 2015

Resultatopgørelse 2015

INDTÆGTER	REGNSKAB 2015	BUDGET 2015	REGNSKAB 2014
Gaveindtægter	7.480.412	7.755.747	7.549.189
Arv	286.647		5.000
Tilskud til Bachelor	490.000	490.000	636.500
Offentlige tilskud*	315.642	276.240	269.638
Andre indtægter	290.117	270.192	205.785
I alt indtægter	8.862.818	8.792.179	8.666.112
UDGIFTER			
Løn, pensioner, sociale ydelser	-5.755.464	-5.863.910	-5.569.818
Lokaleomkostninger	-909.902	-933.440	-893.220
DBIposten	-245.636	-276.240	-274.168
Bachelor og ÅUIK	-876.304	-823.799	-512.613
Øvrige omkostninger	-864.791	-875.190	-1.037.758
Renteindtægter	8.875	10.000	9.454
Financielle omkostninger	-17.036	-17.600	-17.845
Afskrivninger	-9.764	-12.000	-69.934
I alt udgifter	-8.670.022	-8.792.179	-8.365.902
ÅRETS RESULTAT	192.796	0	300.210
Henlagt til arvepulje	-286.647		-5.000
Henlagt til DBI Støttepulje	-33.400		-44.875
Henlagt til flytteomkostninger	0		-453.945
ÅRETS RESULTAT EFTER HENLÆGGELSER	-127.251		-203.610

Balance pr. 31. dec 2015

AKTIVER	31. DEC. 2015	31. DEC. 2014
Anlægsaktiver	886.937	1.062.762
Omsætningsaktiver	1.938.425	1.693.245
Aktiver i alt	2.825.362	2.756.007
PASSIVER		
Egenkapital	-43.867	83.384
Henlæggelse, arv	514.550	284.878
Henlæggelse, støttepulje	446.222	412.822
Henlæggelse, flytteomkostninger	387.945	453.945
Langfristet gæld	401.000	468.500
Kortfristet gæld	1.119.512	1.052.478
Passiver i alt	2.825.362	2.756.007

At elske de uelskelige

Det er godt med kærlige ord, men den sande kærlighed er også handling. Det er at sætte alt ind på at hjælpe den, vi elsker.

Af Jens Jensen, pastor emeritus, Løgumkloster

Rom 5,6-10: *For mens vi endnu var svage, døde Kristus for ugudelige (...) Der er næppe nogen, som vil gå i døden for en retfærdig; måske vil man vove livet for en, som er god; men Gud viser sin kærlighed til os ved at Kristus døde for os mens vi endnu var syndere (...) For mens vi endnu var hans fjender, blev vi forligt med Gud, ved at hans Søn døde.*

Der er nogle der har oplevet det særdeles ubehagelige at have en fjende. Man ved aldrig, hvad de kan finde på af ondskabsfuldheder. Vores første tanke er vist ikke, at vi skal gøre alt, hvad vi kan af godt for vores fjende.

Jeg kender ikke eksempler på nogen, der er gået i døden for at redde en fjendes liv. Det gør Paulus heller ikke. Lige med den afgørende undtagelse, at Gud elskede sine fjender så meget, at han overgav sin Søn til døden for at redde dem fra evig død og undergang.

GUD ELSKER SINE FJENDER

Gud elskede verden, læser vi i Joh 3,16. Ikke i en eller anden forbedret udgave, men verden som den er.

Gud elsker mennesker, der er på flugt bort fra

ham. Gud elsker ateisterne og sekulariserede danskere, der overhovedet ikke bryder sig om ham, men vil være herrer i deres egne liv. Gud elsker kulturradikale og religionskritikere, der hader kristendommen og i læserindlæg og TV-udsendelser taler ondt om kristendommen og de kristne. Gud elsker de mennesker, som jeg finder usympatiske.

Gud elsker de imamer, der prædiker had. Gud elsker terroristerne, der forvolder død og ødelæggelse. Gud elsker de fremmede i vort land, som mange har svært ved at elske. Du kan ikke møde et eneste menneske, etnisk dansker eller flygtning med en anden religion, som ikke er højt elsket af Gud. Sidst, men ikke mindst: Gud elsker dig og mig, der er fortabte syndere.

For en menneskelig tankegang er det bare så grænseoverskridende og ulogisk. Guds kærlighed overgår alt, hvad vi synes er rimeligt. Det er dybest set forargeligt, at den store og hellige Gud elsker sine fjender, og at han fornedrer sig og bliver menneske i sin søn Jesus Kristus.

JESUS DØR FOR SINE FJENDER

Det er ikke mindre forargeligt, at Jesus for at

bære alle menneskers synd og skyld på sig skulle dø en forbryders død på et kors og skribe til sin Far: ”Hvorfor har du overgivet mig – forladt mig?” Paulus stærke ord om, at ordet om en korsfæstet Jesus er en tåbelighed for hedninger (1 KOR 1,18-25) – inklusive muslimer – er som talt ind i vores tid og sammenhæng. Alligevel forkynnder Paulus med stor frimodighed dette evangelium. For nok vækker det modstand, men det er alene dette ord, der er frelse i.

Det er godt med kærlige ord, men den sande kærlighed er også handling. Det er at sætte alt ind på at hjælpe den vi elsker.

Gud siger ikke kun: Jeg elsker verden. Gud handler. Guds kærlighed til os havde ufatteligt store omkostninger: Således elskede Gud verden, at Han gav sin eneste Søn for, at han skulle ofres for vores skyld. Jesus blev menneske, for at han skulle tage dommen over vores synd på sig: Dødsdommen. Det er det forunderlige: At Jesus fuldt ud gik i vores sted.

Når Jesus dør for sine fjender, så er det fordi, det er nødvendigt, at der bringes et offer for deres fjendskab og oprør mod Gud. Jesus døde for Barabbas. Han døde for den hujende menneskemængde foran Pilatus' borg, der skreg: ”Korsfæst,

korsfæst!” Han døde for røveren, der spottede ham, og for ypperstepræsterne, der fremførte deres hadefulde anklager mod ham. Vi er alle sammen repræsenteret i disse fjender af Jesus.

Når vi oplever, at Djævelen retter sine anklager mod os om, at vore synder gør det umuligt for os at være Guds børn, så må vi frimodigt fortælle ham, at Jesus tog anklagerne på sig.

*Mød mig da på Golgata,
Jesus skal min sag antage,
hvo vil mig anklage?*

MENS VI ENDNU VAR SYNDERE

Det er så befriende, at Jesus døde for ugudelige, døde for os, mens vi endnu var syndere og fjender. Jesus døde for dem, der er fjender af hans kors (FIL 3,18) Det betyder helt enkelt og livsnært, at så skal vi ikke slide i det med at spekulere på, om vi nu mener det alvorligt nok med vores tro, om vores anger over vore synder er helhjertet nok. Derimod må vi finde ro, hvile og glæde i, at Jesus døde for os, sådan som vi er – lige nu. Det er den nåde, der er vort eneste håb.

Det gælder for sekulariserede danskere og de fremmede i vort land – ja for hele verden. Det skal vi også huske, når vi snakker med dem, der opponerer mod kristendommen.

Fremtidens kirke

Som kirke må vi genbesinde os på den tilgang, som Jesus selv repræsenterede.

Af Søren Dalsgaard, koordinator for Folkekirkens Asylsamarbejde og Folkekirkens Mission

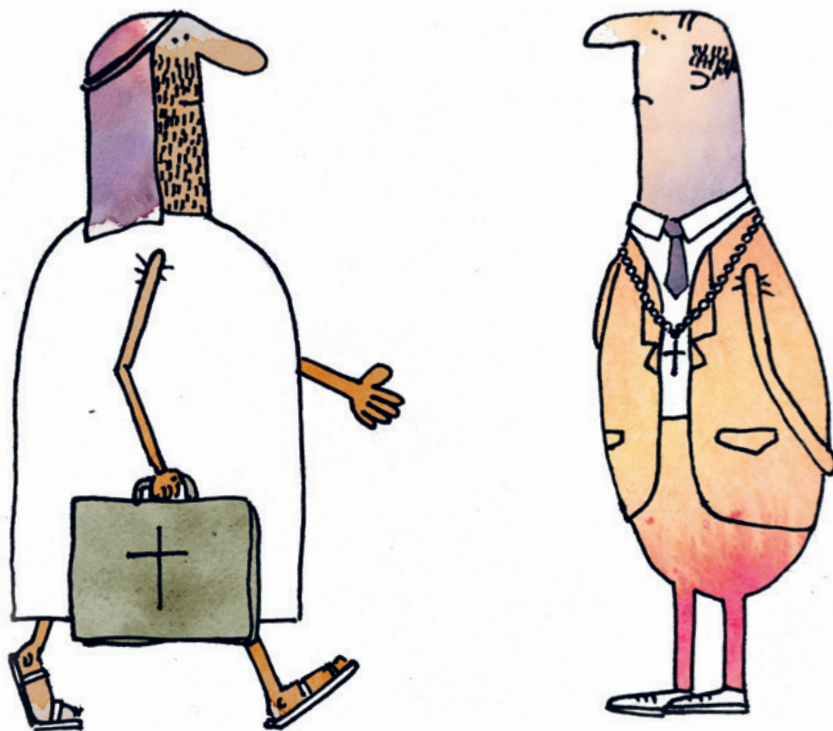

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Den bærende fortælling i Det Nye Testamente handler om, hvordan kristendommen på grund af Jesu liv, død og opstandelse frigjorde sig fra de monokulturelle jødiske rødder og blev en global, multietnisk og multikulturel bevægelse. Inkarnationens virkelighed – det at Gud blev kød og dermed iklædte sig menneskelig kultur – medførte med teologisk nødvendighed, at kristendommens forankring i jødisk monokultur blev opblødt.

Paulus' bærende argument i mødet med de jødiske skriftlærde var, at man ikke længere behøver assimilere sig ind i en bestemt kultur og tradition for at møde Gud, men at det kan ske gennem menneskers særegne kultur, sprog og traditioner. Heri adskiller kristentro sig på afgørende måde fra fx Islam, som har et mere statisk kultursyn med Arabien som geografisk, sprogligt og kulturelt centrum.

NYTÆNKNING

Den nye tilgang fik konsekvenser for den måde, hvorpå de kristne menigheder som det nye Guds folk taklede konkrete sociale problemstillinger i de etnisk mangfoldige menighedsfællesskaber. Kort efter pinsedagens sprogunder opstod der murren i kroge hos hellenisterne i Jerusalem-menigheden, fordi deres enker blev tilsidesat. Løsningen blev at udpege hellenistiske ledere, som kunne varetage denne gruppes interesser (APG 6).

Hermed blev det første spadestik taget til en nytænkning af det sociale liv i de tidlige mangfoldige menigheder, som gang på gang kommer til overfladen i Paulus' breve. Det gælder fx menigheden i Korinth, hvor der opstod stridende grupperinger (1 KOR 1,10ff), og det gælder menigheden i Efesos, som formanet til enhed i Kristus på tværs af skellene mellem jøder og ikke-jøder (EF 2,11ff).

KULTURELLE UDFORDRINGER

Kirken i Danmark er på vej ind i en ny æra. Som den jødiske enhedskultur i urkirken blev udfordret af de nye kristne med anden kulturel baggrund, således udfordres vi også i dag af vores nye kristne medborgere med en anden kulturel baggrunde. Udfordringerne for menighederne er lige så håndgribelige som i den tidlige kirke. Disse forskelle forstærkes også ofte af forskelle i uddannelsesniveau, social baggrund, sprog, konfession og gudstjenesteform.

Oftentimes taler danske kristne om migrantmenigheder i tredje person: Personer fra disse menigheder

omtales som "de" i stedet for som "vi". Glædeligvis byder man en del steder migrantmenigheder indenfor ved at udlåne eller udleje lokaler til gudstjenester og andre aktiviteter. Nogle steder går man skridtet videre og etablerer en egentlig tværkulturel arbejdsgrænse i menighedsarbejdet. Det er dog indtil videre stadig meget få steder, hvor kristne med udenlandsk baggrund indsættes i lederpositioner, fx som præster eller i andre lønnede stillinger.

Denne virkelighed viser, at den danske kirke stadig har svært ved at give slip på sin privilegerede position. Der findes mange gode grunde – eller undskyldninger – for en sådan tilgang. Men resultatet bliver, at mødekultur, musikstil, menighedsledelse, teologi, osv. domineres fra det kirkelige danske magtcentrum.

FORNYELSE

Missionsteologien har de senere år peget på et væsentligt forhold, som bunder i en teologisk og historisk analyse, nemlig at kirkelig fornyelse og mission kommer fra marginen. Jeg var for nylig til en konference i den europæiske reformationshovedstad, Wittenberg om de protestantiske kirkers fremtid. Det er om noget et sted, som vidner om Europas protestantiske storhed. Man skal dog ikke langt ind bag facaden, før man får øje på kirstemningen. De store monumenter stod tilbage som var de et skelet fra en hensygnende patient.

Der var dog håb forude. En ny spire er ved at vokse frem. Konferencen konkluderede, at vi som kirke må genbesinde os på den tilgang, som Jesus selv repræsenterede. Han tog ikke udgangspunkt i det religiøse magtcentrum i Jerusalem, men i en afsidesliggende provins i Galilæa. Han fokuserede ikke på de religiøse ledere, men på den marginaliserede befolkning. Han fokuserede ikke på formalistisk religionsudøvelse, men på at sætte de undertrykte i frihed. Vores lutherske arv udspringer af en lignende tilgang.

I den nye globale virkelighed vil vi komme til at se, at mission kommer fra marginen. Selvfølgelig skal vi som kirke hjælpe flygtninge med diakoni, omsorg og fællesskab. Men det må ikke stoppe her. Flygtninge bør ikke primært opfattes som modtagere af vores, den privilegerede danske kirkes, missionsaktiviteter og godgørelse. Derimod må flygtninge som repræsentanter for marginen ses som primære aktører for mission og fornyelse af fremtidens kirke i Danmark.

FORFØLGELSER AF JESUSTROENDE MUSLIMER

Af sognepræst Erik Ladegaard, Holstebro

Lukker vi og verden øjnene for
forfølgelse af kristne i Mellemøsten?

I snart mange år har det i de store missions-selskaber været et tema, om de kristne i Mellemøsten bliver forfulgt eller ej. Den danske journalist Klaus Wivel har undersøgt påstanden og i 2013 udkom hans bog *Den sidste Nadver* på Kristeligt Dagblads Forlag. Bogen indeholder massiv dokumentation for omfattende forfølgelser af kristne i Mellemøsten. På trods af dokumentationen er der stadig ledere i de danske missions-selskaber, der nedtoner problemet. Motivet er vanskeligt at gisne om, men måske hænger det sammen med selskabernes engagement i Mellemøsten.

Kristne menigheder i områderne prøver også bevidst at bagatellisere problemet. På Bethlehem Biblecollege er der således lærere, der nægter, at der er kristenforfølgelser i Palæstina, mens andre lærere mener det modsatte. Fornægtelsen skyldes formentlig ængstelse for repressalier fra muslimsk side eller selvcensur, der hænger sammen med den muslimske Dhimmilovgivning, efter hvilken kristne som bogens folk kan forvente beskyttelse af det muslimske flertal, hvis de vel at mærke betaler beskyttelsesskat og i øvrigt ikke missionerer.

Med Klaus Wivels omfattende dokumentation må det anses for bevist, at kristne i Mellemøsten forfølges. Men der findes en gruppe, som er endnu værre stillet, nemlig konvertitterne,

altså de muslimer, der vælger at gå over til den kristne tro. De er i mange tilfælde retsløse. Deres familier forfølger dem, fordi de ifølge muslimsk sharialovgivning skal prøve at få konvertitterne tilbage til den muslimske menighed. Og indklager konvertitterne deres sager for domstolene, taber de sagerne, fordi det også i forhold til samfundslovgivningen er forbudt at skifte tro.

VIDNESBYRD OM FORFØLGELSER

I efteråret 2013 havde jeg studieorlov med det formål at interviewe muslimer på Vestbredden, som er konverteret fra islam til kristendom. Næsten alle havde oplevet forfølgelse:

1. En blev nægtet indrejse til Palæstina. Efter korporlig afstraffelse ved grænsen og venten i tre uger, fik han lov at rejse ind i sit eget land.
2. En blev afsløret som kristen af sin familie. Han nåede at undslippe straffen ved at flygte ind i Jordan, men få dage senere blev han opsporet af familien – og skudt.
3. En konverteret familie måtte ligge på gulvet i deres lejlighed i en hel uge, da der blev skudt ind ad vinduerne. Faderen var ansat i en kristen

kirke, men blev desværre fyret. Hans gamle muslimske arbejdsgiver hånede ham for, at de kristne nu ikke længere kunne bruge ham, og sagde: ”Vi ved også, at din datter er blevet kristen og gift med en kristen. Hvis du skyder din datter, så finder vi noget arbejde til dig. Det er bedre at have en datter i himlen, end en datter på jorden, som er gift med en kristen.”

4. En ung mor til fem børn blev kristen. Hendes mand gik til Shariadomstolen og fik tilkendt al ejendom og alle børn. Kvinden blev bortstødt uden adgang til samvær med sine børn.

Sådan kunne man blive ved. Også i Danmark foregår forfølgelser af konvertitter og på asylcentre trues de på livet. Konvertitter har behov for beskyttelse. Den samme sharialov, som gælder i Mellemøsten, tages med i en mere eller mindre tillempet form til Danmark.

Jeg kender en herboende datter af en muslimsk familie. Hun valgte at konvertere i hemmelighed, men blev desværre afsløret. Hun var i en meget vanskelig situation. Efter forhandling med familien, endte det med, at de under store protester accepterede situationen mod, at sagen blev holdt hemmelig. Det er langt fra en given udgang på en sådan sag – heller ikke i Danmark.

KAN VI HJÆLPE?

Vi skal stille os til rådighed med fællesskab, forbøn, fortalerarbejde og husrum. Måske kunne man tilbyde et gæsteværelse til en flygtning eller indvandrer. Det giver god mulighed for både mission, diakoni og integration.

Missionsbefalingen gælder overfor alle mennesker – også muslimer. Måske skulle vi lade os invitere ind hos vores muslimske nabo eller ind i vores muslimske nabomenighed. Jeg har prøvet det. Det var en fantastisk oplevelse. Det giver en anledning til at fortælle om vores kristne tro.

Måske skal vi begynde med det fælles. Ligesom kvinden ved Sykar brønd oplevede at samtale om det, der var vigtigst for hende lige nu: Vandet. Sådan kan vi også prøve at finde frem til det, der er vigtigst for vores muslimske naboer at tale om.

Vi skal huske, at den samaritanske kvinde ikke blev bedt om at blive jøde. Hun skulle blive ved med at være samaritaner – bare en Jesustroende samaritaner. Jøder skal heller ikke blive europæere, når de bliver kristne. De kalder sig selv messianske jøder. Det samme gælder muslimerne. Når de konverterer, bliver de Jesustroende med muslimsk baggrund. Troen sidder jo ikke i tøjet, men i hjertet, som en kristen kvinde med muslimsk baggrund iført hijab sagde ved en gudstjeneste, som vi fik lov at holde i januar i Ramallah.

Guds gode skabelse og Guds hvile i sit tempel

Bog anmeldelse af Carsten Vang, lektor i GT ved Menighedsfakultetet

Jens Bruun Kofoeds bog *Til syvende og sidst* formidler ny forskning og fører samtidig læseren ind i den nyeste forskningsdiskussion.

Bogen om forståelsen af skabelsesberetningen i Bibelen er yderst central. Den fremlægger afgørende data, som kaster lys over talrige vers i dette vigtige kapitel. Kofoed understreger, at 1 Mos 1 er skrevet ind i en fortidig, næroriental kontekst, og at forfatter og oprindelige læsere havde bestemte grundforestillinger om tilværelsen fælles med hele deres nærorientale samtid. Denne fælles kulturelle forståelseshorisont er vigtig at kende for ikke at fejllæse bibelteksten og dens oprindelige budskab.

Kofoed argumenterer for, at 1 Mos 1 skal forstås som en tempelindvielsestekst. Med rette finder han mange sproglige og tematiske paralleller mellem 1 Mos 1 og beskrivelsen af tabernaklet og de forskellige templer i GT. Ligesom i de mange nærorientale paralleller skildres skabelsen som Guds konstruktion af et tempel, som slutter med hans hvile i templet. Det markante syvdagesskema i skabelsesberetningen har stærke litterære paralleller både i GT og i de nærorientale tekster. Gennem en lang drøftelse af betydningen af ordet "skabe" argumenterer han for, at dette ord har mere en funktionel betydning (at "ordne og fastlægge") end at skildre en materiel tilblivelse.

Bogen er en forskningsbog, som både fører ind i den nyeste forskningsdiskussion og samtidig formidler ny forskning. Den giver et væld af nye indsigter på skabelse og tempel i GT. Læseren får et godt overblik over de forskellige skabelses- og tilværelsesforestillinger i det gamle Egypten, i Mesopotamien og i Israels nærmeste omverden.

Her bør den være pligtlæsning for alle religionshistoriestuderende. Samtidig viser forfatteren, hvordan skabelsesberetningen også fremlægger en afgørende anderledes forståelse i forhold til samtiden af kosmos, af Gud og af mennesket. Skabelsesberetningen er i nogen grad en modtekst til forestillingerne i Israels omverden. Det er velgørende, at Kofoed løfter dette perspektiv frem.

For mig at se er der ingen tvivl om, at en læsning af 1 Mos 1-11 i lyset af de nærorientale tekster giver afgørende perspektiver på, hvordan tekstens udsagn oprindeligt blev hørt. Faren er imidlertid, at den kulturelle horisont, som man bestemmer ved hjælp af de komparative analyser, ikke bare kaster lys ind på 1 Mos 1, men kan komme til at bestemme forståelsen af teksten på tværs af det, teksten selv antyder. Den fornemmelse har jeg haft flere gange under læsningen. For eksempel finder jeg det ikke indlysende, at genren i 1 Mos 1 skulle være tempelindvielse, fordi vendinger for indvielse er totalt fraværende i teksten. Gud slutter ikke med at hellige hele sit skaberværk som sit tempel, men med at hellige den dag, hvor han afslutter sit værk.

Kofoed påviser med gode argumenter, hvordan en funktionel forståelse af ord som "skabe" i betydningen "ordne, give funktion og opgave" har meget for sig. Samtidig finder jeg, at den materiale betydning af ordet bliver underbelyst. Det er således tankevækkende, at Gud ikke giver navn til himmellegemerne eller til dyrene i skabelsesberetningen. Dette overlades til mennesket. Alligevel skildrer 1 Mos 1 disse som værende skabt, endnu før de har fået navn.

Denne bog giver meget væsentlige indsigter til at forstå Bibelens første kapitel, og den anbefales varmt til teologer og andre, som vil arbejde fagligt med 1 Mos 1-11.

Pris kr. 325 ved afhentning på DBI –
forsendelse koster 45 kr. Send en mail med
navn, adresse og telefonnummer til jbk@
dbi.edu og betal den elektroniske faktura,
som du får tilsendt, via bankoverførsel eller
ved at overføre pengene via Mobilepay til
51347929. HUSK angivelse af navn.

**Frederiksborg
Apotek**

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

GRIB OG BEGRIB

På Djurslands Efterskole mener vi, at **alle mennesker er unikt skabt af Gud, også teenagere!**

Vi vil fremelske den enkelte elevs potentialer og rumme dem. Uanset overbevisning, i trygge rammer! Vælg imellem sportslinje, musiklinje – eller tag det bedste fra alle hylde på Design-selv linjen.

Djurslands Efterskole
Oplev mere på djurslands.dk

Oplev DET HELLEGE LAND

Israel – med Samaria	18.9. - 27.9.
Israel – for hele familien	16.10. - 23.10.
Israel – klassisk rundrejse	16.10. - 23.10.
Israel – med nye øjne	23.10. - 30.10.
Israel – med Bibelen i bibelens land	28.10. - 6.11.
Israel – spændende rundrejse	10.11. - 20.11.

**Kontakt os på
7592 2022 eller
fxr@felixrejser.dk**

**felix
rejser.dk**

Maskiningeniøren blev fagteolog

Af Børge Haahr Andersen, DBIs rektor

DBIs lektor i systematisk teologi, Carsten Elmelund Petersen, fylder 60 år.

Når Carsten underviser, hører man ofte hans latter gennem væggen. Studenterne synes, det sjoveste ved Carstens vittigheder er hans egen latter. Kendetegnende for Carsten er, at han altid er god for en vittig eller venlig bemærkning.

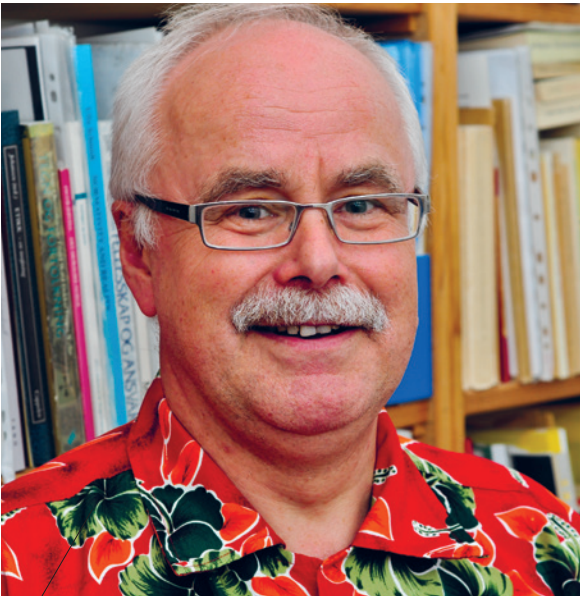
Carsten voksede op i Nordsjælland og blev først uddannet til maskiningeniør. Senere skiftede han spor og begyndte at læse teologi i 1982. Efter kandidateksamen blev han i 1993 ansat som lærer i etik på DBI samtidig med, at han blev indskrevet på ph.d.-studier ved Københavns Universitet. I 1995 fuldførte han sin afhandling: *Troens gerning*. Samme år var han formand for arbejdsgruppen, der stod bag rapporten om vielse af homoseksuelle: *Kærligheden glæder sig ikke over uretten*. Et vægtigt indlæg i en følsom debat.

I 2015 fulgte Carsten arbejdet op med en ny rapport om juridisk kønsskifte: *Kærligheden glæder sig ikke over uoverensstemmelsen*. Rapporten giver den bibeltro del af kirken nogle vigtige pejlemærker fremover.

Som fagteolog har Carsten skrevet en række artikler i forskellige skandinaviske fagtidsskrifter. I 2002 blev han lektor inden for faget etik/systematisk teologi og i mange år har han været tovholder for en skandinavisk systematikergruppe.

ERFARING SOM SOGNEPRÆST

Sideløbende med sit lærerjob har Carsten i en periode været studieleder og fungerende studiekoordinator. Denne arbejdskrævende opgave løste han med godt humør og stor service over for studenterne. Ligeledes har han i en kortere periode været sognepræst i sin lokale kirke, Hil-

Carsten Elmelund Petersen fejres ved en forelæsning og efterfølgende reception på DBI den 16. august.

lerød kirke og glædede sig over at prøve kræfter med præstearbejdet. Undervisningen er sidenhen blevet krydret med eksempler fra den tid.

Familien består af Esther, to sønner og en svigerdatter. To af dem er fulgt i Carstens fodspor som teologstuderende. I fritiden dyrker Carsten blandt andet slægtsforskning og følger med i europæisk klubfodbold.

Om den 60-årige fortsat i sommerhalvåret vil tage cyklen med i S-toget for at kunne cykle hjem til Hillerød om eftermiddagen, er uvist. Men vi håber, at Carsten fortsat vil grine højlydt af egne vittigheder samtidig med, at han fortsætter sit flittige arbejde som lektor i etik og systematisk teologi på DBI og FIUC-DK.

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed – Arbejdsmiljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

Spørgeskema	REGULAR	BUSINESS	PREMIUM	Priser i danske kroner og eksklusiv moms.
	Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.	
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt	
» Sprog	1	2	3	
» Logo	✓	✓	✓	
» Baggrundsbillede		✓	✓	
» Billede/video		✓	✓	
» Indflettede data			✓	
» Hop & betingelser			✓	
Gennemførelse				
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML	
» Respondenter	100	500	1.500	
» Baggrundsvariable	1	2	3	
» Påmindelse(r)	1	1	2	
» E-mail, eller	✓	✓	✓	
» Link	✓	✓	✓	
» PC	✓	✓	✓	
» Tablet		✓	✓	
» Smart Phone		✓	✓	
» Online statistik		✓	✓	
Analyse				
» Gennemførelse	✓	✓	✓	
» Frekvens	✓	✓	✓	
» Benchmark		✓	✓	
Rapportering				
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓	
» PowerPoint præsentation		✓	✓	
» Online		✓	✓	

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.
Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

POST

PP

DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

S. 16 — Aktuell kommentar

DBI—POSTEN

#03 — Juni 2016

Kirkelig kropsbevidsthed

Af ungdomspræst Flemming Bak Poulsen, medlem af DBIs styrelse

**Kirken er truet – nu som altid.
Kristendommen er altid kun én
generation fra at uddø.**

Når vi som mennesker bliver truet, reagerer vi typisk enten indad eller udad, afhængig af hvordan truslen kommer til udtryk, og hvem vi er som mennesker. Nogle gange reagerer vi aggressivt udad mod den eller det, der truer os. Andre gange rettes aggressionen indad mod os selv, mens vi udadtil udviser fleksibilitet og overbærenhed.

Man kan iagttage det samme reaktionsmønster, når kirken bliver truet på sin identitet. Nogle reagerer udad. Angreb er det bedste forsvar. Man tager panser på og går til kamp for den sande lære. Andre reagerer indad og udviser en imponerende fleksibilitet i mødet med åndsklimaets udfordringer.

Begge reaktionsmønstre kan udarte sig til det usunde. Angrebslysten kan blive til et permanent panser, en hård stikkende skal, som udefrakommende slår sig (ihjel) på. Flek-

sibiliteten kan tage overhånd, så kirken bliver en geleagtig, uformelig masse med ryggrad som en regnorm.

KIRKEN ER KRISTI LEGEME, HANS KROP.

Hvordan var Jesus? Han var blødere end gele – uden at miste ryggrad. Han var hårdere end flint, men altid drevet af kærlighed. Han kunne både sige: ”Den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort” og ”I har Djævelen til fader”.

Kirken er og skal være Jesu krop. En krop er på en gang fast og blød. Rummelig og ram-mende.

Der er i den grad brug for, at vi tager den kirkelige kropsbevidsthed på os. Netop fordi vores tid er fyldt af rummelighed uden ryggrad, hvor vi samtidig forskanser os bag hver vores panser.

Lad os være krop!

Tak for

Det daglige arbejde
Engagerede undervisere
DBIs venner

Bed om

30 nye studerende
Eksamenslæsningen
God sommerøkonomi